

[Jørgen Estrup]

Det er ikke antallet, der er afgørende for styrkeforholdet, men jeg synes, vi generelt skal arbejde med problemstillingen, sådan som vi gør i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Så vil jeg gerne spørge hr. Jørgen Estrup, om han ikke opfatter det som en vanskelighed, at eksempelvis den amerikanske flåde har den politik, at man konsekvent nægter at oplyse, om der er atomvåben til stede på flådens skibe eller ej og dermed i virkeligheden udelukker enhver form for optælling eller tillidsskabende foranstaltninger eller begrænsninger af atomvåben. Er det ikke sådan, hr. Jørgen Estrup, at så længe den amerikanske flåde opretholder den politik, er enhver tale om tillidsskabende foranstaltninger og atomnedrustning på havet en illusion? Hvordan kan man nedruste noget, som man hverken vil bekræfte eller benægte er til stede?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg mener, at den norske debat om tillidsskabende foranstaltninger til søs i allerhøjeste grad giver os belæg for at sige, at der er mange typer af tillidsskabende foranstaltninger, og dem synes jeg vi skal gå i gang med at analysere.

Arne Melchior (CD):

Hr. Jørgen Estrup indledte ordførertalen for Det Radikale Venstre med at erklære, at også han og hans parti er bekymrede. Ak ja! Det ser ud til, at hr. Jørgen Estrup ikke har lyttet til udenrigsministerens besvarelse af forespørgslen, for regeringen, inklusive regeringspartiet Det Radikale Venstre, giver heri ikke udtryk for, at der er særlig anledning til at være bekymret på det område, vi diskuterer i dag, ud over at man selvfølgelig altid kan være bekymret for ulykker eller uheld eller ufred, så det synes jeg var meget overflødigt fra regeringsordføreren hr. Jørgen Estrup.

Så modsat ham vil jeg sige tak til udenrigsministeren for et godt, et klart og et fyldigt svar, som også klart viser, at forespørgslen i og for sig er overflødig. Det kan man også sige om den dagsorden, som jeg er medforslagsstiller til. Den siger ikke noget nyt. Jeg vil dog gerne

kommentere den derhen, at dens hovedvægt drejer sig om at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for, at det af NATO allerede vedtagne – nemlig at udforske tillidsskabende foranstaltninger til søs – kan finde sted. Det er da helt fint, sådan skulle det også være i går, og sådan skal det også være i morgen, og så har vi haft en debat i mellemtiden, som ikke har flyttet noget i den retning.

Udenrigsministeren pegede meget klart – herlig klart, han har været inde på det før – på de geografiske omstændigheder, og han sagde noget i retning af, at det er afgørende, at forbindelserne over Atlanterhavet kan opretholdes, og at der er uhindret militær bevægelsesfrihed på havene. Ja, det kan jeg fuldstændig tilslutte mig. Dertil kommer for Danmark mere end for de fleste NATO-lande, at vi er helt afhængige af søværts frembragte forstærkninger, og vi er også i fremtid usædvanlig afhængige af havenes frihed, og denne må derfor beskyttes maksimalt, og det skal vi naturligvis ikke undslå os for vor andel i.

Det, man gerne vil, det, vi alle gerne vil, er: Tillid til, at freden kan opretholdes. Det er stabilitet, som sikrer dette. Hvordan skaber man bedst tillid og stabilitet? Efter CD's opfattelse helt klart gennem styrke, ikke gennem at ryste på hånden, ikke gennem at lade en eventuel modpart have klar overvægt og derfor eventuelt i en given situation føle lyster til at gå over egne grænser. Derfor skal også styrken på havet være helt klar som en tillidsskabende og stabiliserende faktor for at undgå brud på freden.

Som allerede sagt føler jeg ikke, at denne debat kan tilføre meget nyt, og jeg tvivler på, at den ville få så meget som en enspaltet omtale i medierne i morgen. Men for nu alligevel at muliggøre dette vil jeg da godt byde på en nyhed, et forslag, som er helt alvorligt ment fra CD's side. Fru Annette Just var inde på fregatterne, der ligger i mølpose. Hvis jeg husker ret, udgør de ca. 30 pct. af den danske flådes potentiale, og de ligger altså i mølpose. Vi har også stemt imod. Må jeg gøre opmærksom på, at der er en fornem chance til at hævde Danmarks forsvarsvilje, vor bevidsthed om nødvendigheden af havenes frihed og forsyningsliniernes funktion ved at pakke den ene af de to fregatter ud. Jeg tænker mig, at »Peder Skram« hurtigst muligt tages ud af sin mølpose og bemandedes, altså først gøres i stand og så bemandedes, og derefter,